

R.
[Ž 119 (118), 135a]

Ja-snou tvář u - kaž své-mu slu-žeb - ní - ku, Ho-spo - di - ne!

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1. Nauč mě moudro - sti a vě - dě - ní, * ne - boť důvěru - ji tvým před - pi - sům. **R.**
2. Dobře mi, že jsem byl po - ko - řen, * a - bych se nau - čil tvým pří - ka - zům. **R.**
3. ¶ Víím, Hospodine, že spravedlivá jsou tvá roz - hod - nu - tí, * že jsi mě pokořil po - dle prá - va. **R.**
4. Podle tvých rozhodnutí země tr - vá stá - le, * ne - boť všech - no ti slou - ží. **R.**
5. Jsem tvůj slu - žeb - ník, po - uč mě, * a - bych po - znal tvá při - cá - zá - ní. **R.**
6. Výklad tvých slov o - svě - cu - je, * po - učuje pro - sté li - di. **R.**